

“No tinc por d’una moció de censura”

El president del Govern de les Illes Balears, Francesc Antich, parla de la crisi arran de la ruptura amb UM, i de com afronta la minoria parlamentària.

Per què va prendre la decisió de prescindir d’Unió Mallorquina? No hi havia cap més alternatives?

—No, ara ja no hi havia cap alternativa possible. Ja havíem suportat moltes més crisis i sempre, sempre

vaig fer tot allò que fou possible per no arribar a aquesta situació, que, com és bo d’imaginar, no ve de gust a ningú. En totes les crisis anteriors, vaig aconseguir que el pacte es pogués recompondre, tal com vaig fer, recentment, el mes d’octubre i el mes

de desembre passats. Però en aquesta ocasió hi havia un fet diferencial de gran importància. La presumpta corrupció no afectava un soci per allò que pogués haver fet durant la legislatura anterior, sinó per allò que persones rellevants del partit hagin pogut fer durant aquesta legislatura, i en aquest govern que té com a bandera la lluita contra la corrupció. Per tant, no: no hi havia cap més sortida que apartar els membres d’UM dels càrrecs que ocupaven.

—Malgrat tot, preveieu la possibilitat que les relacions amb UM es recomponguin?

—Crec que UM, ara mateix, hauria d’analitzar correctament tot això que li passa, pels casos de presumpta corrupció que l’afecten, i prendre mesures en conseqüència. Sé que no és fàcil. Però també crec que serà més factible d’afrontar aquest procés des de fora [del poder] que no des de dins. Tinc confiança que UM pugui solucionar els seus problemes i tornar ser un partit amb el qual puguem pactar en el futur.

—El govern es queda en minoria. PSOE, Bloc per Mallorca, Eivissa pel Canvi i PSM-Verds de Menorca fan una minoria parlamentària de 27 escons. El PP en té 29 i UM, 3. Com es podrà aguantar?

—Tota la nostra gent està molt il·lusionada i ens demana que tinguem força per a aguantar. I farem això exactament. Perquè la realitat ens mostra que només hi ha dues opcions: o aguantam PSOE-Bloc o bé el PP presenta una moció de censura. I si la guanya, doncs podria governar. Aquest és el reglament i és això que cal fer si ho considera oportú. Mentre no ho faci, l’única possibilitat que queda és que nosaltres ens mantinguem com estam i governem en minoria. Perquè ningú no vol avançar eleccions, i encara menys ara, enmig de la dura situació econòmica que vivim. Ara ningú no entendria que convocàs eleccions.

—Per ventura ara per ara el PP no presentarà una moció de censura, perquè, d'una banda, el seu president, José Ramón Bauzá, no és diputat del Parlament; i, d'una altra, perquè, tot i que ha anunciat que la podria presentar per guanyar-la i just després convocar eleccions, resulta una possibilitat estrambòtica. Però després del congrés extraordinari dels conservadors, el dia 6 de març, tot pot canviar. No temeu que aleshores sí que presentin la moció de censura, després de setmanes de forçar el PSOE i el Bloc a perdre votacions al Parlament per demostrar la debilitat del govern?

—Ja ho he dit moltes vegades aquest dies. No tinc por d'una moció de censura. No puc estar pendent d'això. Si la presenta o no és cosa del PP. La meua responsabilitat és l'estabilitat institucional. Per això he fet una crida al sentit de país, imprescindible, de totes les forces polítiques, no tan sols les que som al govern, sinó també a les de l'oposició, perquè, amb sentit institucional, fem feina, cadascú al lloc on és, per lluitar contra la crisi econòmica que sacseja els nostres conciutadans. I estic convençut que, tant el PP com UM, deixaran que el govern faci la seva feina. Sigui com vulgui, jo tinc clar que la meua feina i la meua responsabilitat és treballar per sortir de la crisi econòmica, tal com hem fet i continuarem fent, encara que ens facin perdre votacions al Parlament.

—Rompre amb UM no implica un risc seriós per al PSOE, amb vista a les eleccions de l'any vinent?

—Les eleccions encara són lluny. El resultat del PSOE dependrà de les mesures que prenguem i de la feina que fem. Tenim el full de ruta molt clar i també sabem quins projectes hem de dur endavant. Els catorze mesos que resten fins a les eleccions seran vitals perquè el PSOE de les Balears assolisqui el repte que té davant, que és de ser la força majoritària. De tota manera, com ja he dit abans, m'agradaria que UM fes allò que li pertoca de fer i que en el futur ens poguéssim retrobar.

Miquel Payeras

Enfrontaments interns amenacen la continuïtat d'Eivissa pel Canvi

ERC encapçala un sector que considera acabat el projecte unitari de l'esquerra i impulsa una nova formació amb aspiracions centristes.

Per si l'esquerra balear no tingués prou problemes amb la situació creada a Mallorca, també a Eivissa s'ha encès un foc a les files progressistes. Es tracta d'una situació molt diferent i d'intensitat encara limitada, però que amenaça la unitat dels partits minoritaris de l'esquerra. Aquesta unitat, vertebrada a l'entorn a la plataforma Eivissa pel Canvi (ExC), ha estat el factor que ha permès als progressistes eivissencs de guanyar dues eleccions en vuit anys.

Esquerra Unida, Esquerra Republicana de Catalunya, Entesa Nacionalista i Ecologista i nombrosos independents formaren a final del 2006 —en plena lluita contra les autopistes impulsades per Jaume Matas i Abel Matutes— la coalició Eivissa pel Canvi, com a nexa d'unió entre totes les formacions situades a l'esquerra del PSOE. De fet, molts dels principals caps visibles eren dirigents del moviment antiautopista. Aquest procés d'unitat, afegit a l'aliança preelectoral signada amb els socialistes abans de les eleccions del 2007, donà la victòria als progressistes a les principals institucions de les Pitiüses i afavorí també l'arribada de Francesc Antich al govern balear. Era la segona vegada que passava, amb un esquema semblant, després de la victòria de Pilar Costa el 1999.

Però ara un sector d'ExC ha sorprès tothom en considerar que aquesta fórmula ja no té sentit i que s'ha

d'eliminar. Els impulsors d'aquest corrent són definits ben clarament: el secretari de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, Bernat Joan, i alguns dels seus companys més propers dins ERC de les Pitiüses. La resta de partits i independents mostren opinions que oscil·len entre la defensa total de la continuïtat d'ExC i el reconeixement que cal alguna modificació interna, però sense ruptura.

“EU ho vol controlar tot”. En una conferència pronunciada ja fa un parell de mesos al Club Diario de Ibiza, Bernat Joan va afirmar que ExC ja és una experiència “finiquitada” i va apostar per la creació d'un partit nou, amb vocació “insularista” i capaç d'atreure l'electorat “centrista”. Això significa, a la pràctica, trencar la unitat que ha permès les úniques victòries progressistes a Eivissa i emprendre un nou experiment. Ningú no va donar gaire importància a aquestes declaracions, però poc després se sabia que un altre simpatitzant d'ERC havia impulsat la inscripció d'un partit anomenat Gent per Eivissa al registre oficial del Ministeri de l'Interior espanyol. Aquest fet va enverinar considerablement l'ambient intern i va fer que esclatàs una crisi oberta.

“Ja fa temps que ExC està liquidada. Jo propòs que tenguim data de caducitat en aquesta mateixa legislatura”, afirma Bernat Joan. Segons ell, Esquerra Unida “ho vol controlar tot”